

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

Qua lingua Baptismus sit ministrandus 65

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

Accusatio de conditione apud Baptismum in necessitate.

C A P . L X I V .

VITERIUS reprehendunt Aduersarij, quod in Libro Reformationis nouus eorum abusus reicitur, in Conditionali illa locutione, quam usurpat apud Baptismum parvorum, qui in necessitate baptisati sunt, cum dicunt, Si non es baptizatus, ego te baptizo, &c.

Responso.

QVI fit, ut hoc loco non etiam antiquos Patres & Concilia citent? Sed quicquid semel in abusum apud eos peruenit, quamuis ineptū & absurdum sit, id propugnat, atque omnino defendere conantur: Deo autem gloriam dare nolunt, vt vel vnum aliquem errorem faterentur. Cæterum fideles probè nouerunt, Christum Dominum non iussisse, simpliciter agere, & baptizare eos de quibus constat, quod baptizati non sint: non autem mandasse, vt propter dubitationem nostram verba eius dubiè & ambiguè proponamus. Ad eundem quoque modum antiqua Concilia & S. Patres ordinarunt, atque obseruarunt, Can. pl. 4. de Consec. introd. vt testatur Canon. 39. Concilij Africani, quem etiam Gratianus. Dist. 4. de Consec. introduxit. In quo Canone præcipitur, vt infantes sine omni dubitatione baptizentur, quoties de eorum baptismo non inueniuntur certissimi testes. Idem iubet & Leo Pontifex 1. Epistola 35. & 90. Vbi igitur certi testes non sunt, quare homines non directè neque minimè dubiis verbis baptizarentur? Vbi verò tales habentur, quare reperetur Baptismus?

Ultima Pars.

Qua lingua debeat Ministrari Baptismus.

C A P . L X V .

POStREMO accusant Librum, propterea quod ordinavit, vt vernacula lingua usurpetur, item vt Baptismus diebus dominicis cum tota Ecclesia est congregata, ministretur. Dicunt ista vniuersaliter, aut saltem cum præscientia præpositorum instituenda & ordinanda fuisset.

Responso.

ADeo nihil valet apud homines istos principatus Christi & Spiritus S. qui tam serio mandauit, vt omnia in Ecclesia sua intelligibiliter, summaque cū grauitate & Religione peragantur, quò præsentes omnes in fide Christi ædificari queant, vt hoc mandatum Dei velint hominibus remitti, donec id vel omnibus, vel saltem huic magistratu placeat,

placeat, cui adeò displicet, quicquid Christo Dominio arridet.

Is autem cuilibet Episcopo mandauit, docere suos obseruare quęcunque ipse pręcepit. Nemo autem est Episcopus Episcoporum, nisi solus Christus Dominus, quemadmodum D. Cyprianus testatur. Neque etiam Concilia, quę de similitudine & conformitate externorum rituum decernunt, vñquam plus postulārunt, quām ut quilibet Metropolitanus in sua Prouincia eiusmodi conformitatem instituerent.

Vicesima secunda Accusatio.

De Confirmatione.

CAPUT LXVI.

RÆSENS Accusatio Libri Reformationis est de Confirmatione. Ac rursus tota controvērsia est de signis, non autem de re ipsa, & vera fidei ædificatione. Imprimis vero vehementer pugnant pro signo Chrismatis, de quo suprà dictum est.

Videat autem Christianus Lector quot contrarietates & absurditates adducant. Primum omnium citant testimonia, quę ex Chrismate sacramentum faciunt, non minus, quām sit S. Baptismus. Quod si verum est, iam non tantum septem, sed octo sacramenta habent: cùm tamen iam dudum de septenario sacramentorum numero decertarint. Si vero ex Chrismate & confirmatione rem vnam faciunt, ac deinde contendunt, administrationem huius Sacramenti solis Episcopis competere, sequetur Sacerdotibus non licere Chrismate vivi: id quod cum ipsorum consuetudine non concordat.

Longè vero absurdius est, quod ex Historia Ecclesiastica citant, de Nouato hæretico, nempe quod cum ea quę Baptismum consequi soleant, non essent solenniter in eo adimpta, nec esset signaculo Chrismatis consummatus, nunquam potuerit Spiritum sanctum premereri. Annon est hoc virtutem Baptismi exinanire? Quomodo est incorporatio in Christum, si Baptizati Spiritum sanctum impetrare non possunt, nisi prius Chrismate inungantur? Certè Doctores Scholastici Chrisma tantummodo sacramentale quid esse agnouerunt, quod per se necessarium non sit, nō autē sacramentū. Sic etiā Confirmationē pro Sacramēto nō necessario. Adducunt etiam in principio huius Accusationis concionē quandam, Cypriani nomine inscriptam, quam probè sciunt non esse Cypriani. In ea enim commemoratur, quomodo in die Cœnæ Domini cæ, quando Chrisma consecrabatur, carceres pateant, & condemnati liberrate donentur, id quod longè adhuc aberat temporibus Cypriani. Porro quod ex vero Cypriano adducunt, Ecclesiam vnum habere dunt, taxat altare, id contra ipsos facit: Plurima enim habent altaria. Verum absurditatibus istis, quarum adhuc longè plures supersunt, pr̄termissis, hæc sit generalis responsio ad Accusationem istam.

N